

תולדות

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כה,כו וידו אחזת בעקב עשו...

כִּי יַעֲקֹב נִקְרָא עַל שֵׁם הָעֵקֶב וְהַסּוּף בְּחִינַת עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא בְּחִינַת (בראשית כה, כו) וְיָדוֹ אַחְזַת בְּעֵקֶב עֵשָׂו, שֶׁהוּא אַחֲזוֹ בְּעֵקֶב עֵשָׂו שְׁשֵׁם יֵשׁ נִשְׁמוֹת וְנִיּוּצוֹת הַנְּפֻלִין שְׁנִפְלוּ מֵאֵד עַד הָעֵקֶב, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת רֵב הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַדּוֹרוֹת אֲלוֹ שֵׁם בְּחִינַת עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא, כְּמוֹן בְּכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל. וּבִאֲמַת הֵם נִשְׁמוֹת גְּבוּהוֹת וְעֻצּוֹמוֹת מֵאֵד רַק שְׁנִפְלוּ וְיָרְדוּ מֵאֵד כְּמִבְּאֵר מְזֶה הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַגְּלָגוּלִים. וְיַעֲקֹב אַחֲזוֹ בְּעֵקֶב עֵשָׂו שְׁלֵא לְהַנְיָחוֹ לְגַמְרֵי רְצוֹנוֹ הֵרַע חָס וְשְׁלוֹם לְכַבֵּשׂ אֲלוֹ הַנִּשְׁמוֹת לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לְצַלְן, רַק יוֹצִיאֵם בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל וְיַעֲלֵם לְמַעַלָּה עַד הָרָאשׁ, וְכֹחַ לְנִצְחָה הַמְלַחֲמָה עַד שֶׁנִּקְרָא 'שִׁרְאֵל' בִּי שְׂרִית וְכוּ', שֶׁהוּא בְּחִינַת לִי 'רִאשׁ', שֶׁהָעֵלֶם מֵהָעֵקֶב עַד הָרָאשׁ בְּבְחִינַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

אָבֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן, מִתְאַרְךְ הַגְּלוּת מֵאֵד. כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲלוֹתָם בְּשְׁלֵמוֹת כִּי אִם עַל-יְדֵי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא. עַל-כֵּן הַתִּיגַע מֵאֵד עַד שֶׁהַעֲמִיד מִטָּה שְׁלֵמָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּצְאֻ מִמֶּנּוּ צְדִיקִים נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ בְּכָל דּוֹר שֶׁהֵם בְּחִינַת הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחָ. עַד שִׁיחִיהָ לָהֶם כֹּחַ לְהַכְנִיס בְּיִשְׂרָאֵל הַתְּחֻקוֹת אֶפְלוֹ בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּעֵצֶם יְרִידָתָם, שְׁגֵם מִשֵּׁם אֵל יִתְיַאֲשׁוּ מִן הַרְחֻמִּים וְיִתְחַקְּוּ בְּרֻצּוֹנוֹת וְכֻסּוּפִים טוֹבִים עַד שִׁיִּתְעוֹרְרוּ לְזַעַק וְלְהַתְפַּלֵּל וְלְהַתְחַנֵּן לִפְנֵי ה' יִתְבַּרְךְ תְּמִיד יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחִיהָ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תְּפִלַּת עֲרִבִית רְשׁוֹת שֶׁתִּקֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ.

וְזֶהוּ בְּדָאֵי תְקוּן גְּדוֹל, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא עֲדִין רְשׁוֹת, כִּי לֹא תְקוּנוֹ כְּבֵר הָיָה מִתְיַאֲשִׁים עֲצֻמָּן אֲז מִן הַתְּפִלָּה לְגַמְרֵי מַעֲצֵם מְרִירַת הַתְּפִשְׁטוֹת הַיִּצְרֵר הֵרַע וְהַקְּלָפוֹת, אָבֵל עֵתָה בְּכַחוֹ הַכְּנִיס בְּנֵי לְהַתְפַּלֵּל וְלְהַתְחַנֵּן גַּם אֲז:

וּבִאֲמַת בְּחִינַת הַרְךְ זֶה הוּא עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה תְּמִיד, וְזֶה עֵקֶר הָעֲצָה לְתַפְלָה וְשִׁיחָה וְהַתְּבוּדוּת (וּכְמוֹ שֶׁמְבָאֵר בְּמִקּוּם אַחֵר). כִּי בְּאֲמַת אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְפַּלֵּל וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ כִּי אִם עַל-יְדֵי רְצוֹנוֹת טוֹבִים וְכֻסּוּפִים וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת אֵל תַּעֲשׂ תַּפְלַתְךְ קָבַע וְכוּ'. רַק שֶׁאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּהִכְרַח לְתַקֵּן תְּפִלוֹת שִׁיחֵי חוֹבָה בְּשִׁבְלֵי הַחֲמוֹן עִם, כִּי בְּלֹא זֶה לֹא יִתְפַּלְלוּ כְּלָל.

בס"ד
המחבר, מ"ס תולדות

השבת של

רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

מכתב מרבנו * חיי מוהר"ן *

עַל הַעֲתִיקָה אוֹת בְּאוֹת מֵאֲגַרַת כְּתִיבַת יָד רַבְּנֵי זְכוּרֵנוֹ לְבְרָכָה בְּעֻצּוֹ, שֶׁכָּתַב לְאַחֵי מוֹרְנוֹ הַרֵב יִחְיָאֵל זְכוּרֵנוֹ לְבְרָכָה לְקִרְיַיִמִינְטְשָׁאק, שֶׁהָיָה שֵׁם מְחַלְקַת עֲלֵיו מִמִּתְנַגְדִּים רְשָׁעִים, וְצִעְרוֹ אוֹתוֹ מֵאֵד, כְּמוֹן מְדַבְּרֵי רַבְּנֵי זְכוּרֵנוֹ לְבְרָכָה בְּעֻצּוֹ בְּאֲגַרַת זוֹ:

עַל בְּעוֹרַת ה' יום ב' פְּרִשַׁת בְּחֻקוֹתַי.

עַל לְאַהוּבֵי אַחֵי חֲבִיבֵי וְיָדֵי הַרַבְּנֵי הַמְּפִלָּא וּמְפִלַּג חֲכָם הַשְּׁלֵם מוֹרְנוֹ יִחְיָאֵל צְבִי נְרוֹ יֵאִיר וְיוֹפִיעַ:

עַל הַגִּיעֵנִי מִכְּתָבוֹ פֶּה זְאִסְלָאב, וְהִיָּה לִי צַעַר גְּדוֹל מְזֶה, אִיךְ מְלֵאוֹ לִבִּים הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה, וְהַעֲזוּ פְּנִיָּהֶם כָּל כָּךְ נִגְדֵךְ, וְתַמְנֵה אֲנִי אִיךְ לֹא נִמְצָא טוֹב לְעַמַּת רַע לְעַמְּד כִּנְגְדָם לְבַעַר הָרַע.

עַל אַהוּבֵי אַחֵי נַפְשֵׁי וּלְבָבֵי, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְפַנְיָהֶם, רַק חֹזֵק וְאִמְץ בְּתוֹרָה וּבִירָאָת ה' כָּל הַיּוֹם, כְּמִדְּבַר בֵּין שְׁנֵינֵנוּ וְזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ מְסִיעָתְךָ כִּי כָל זֶה לִגְדֹל אוֹתְךָ וְלְהַרְבוֹת כְּבוֹדְךָ וּלְגַדֵּל שְׁכֻלְךָ, כִּי כְּמוֹ שָׂאֵי אֶפְשָׁר לְכָל מִינֵי זְרַעוֹנִים לְבּוֹא לְתַכְלִית גְּדוּלָם אֲלֵא עַד שְׁנוֹתַיִן מִתְחַלֶּה הַגְּרַעִין בְּעַפְרֵי וְאַחֲרֵי-כֵן הַגְּרַעִין נִתְפַּלֵּה וְאַחֲרַי בְּלוֹתוֹ יִפְרַח וְיִצְיַץ וְנַעֲשֶׂה אֵילָן גְּדוֹל, כֵּן הַדְּבַר הַזֶּה שֶׁעַל-יְדֵי-יָדֵינוּ שֶׁמְשַׁפְּלִין אוֹתְךָ עַד עַפְרֵי, עַל-יְדֵי-יָדֵינוּ תִתְגַּדֵּל וְתִצְיַץ וְתִפְרַח בְּעוֹלָם. אֲלוֹ הָיָה יוֹדְעִין אֲלוֹ הַרְשָׁעִים מְזֶה, בְּדָאֵי לֹא הָיָה מְבוֹיֵן אוֹתְךָ כִּי כָל פְּנוּתָם לְרַע.

עַל וְמַהוֹדְעֵנָא לְמַעֲלָתוֹ כִּי בְדַעֲתֵי לִישֵׁב בְּכָאן קֹהֵלֵת קֹדֶשׁ זְאִסְלָאב לְעִרְךָ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְאַחֲרֵי-כֵן אֲדַעְהָ אִיךְ לִפְנוֹת. וְמַהוֹדְעֵנָא, שְׁזוּגְתִי מִתְחַלֶּה הָיָה לָהּ שְׁנוֹי, וְעַכְשָׁו נִתְהַפֵּךְ וְהוֹלֵךְ וּמִתְמַעֵט כֹּחָה בְּכָל יוֹם. וְהַזְּעָאָה בְּרַבָּה מְרַבָּה, כִּי הָיָה לִי הוֹצֵאָתוֹ כְּכָאן אֲרַבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֲדָמִים. וְתוֹ לֹא מִיַּדִּי, רַק חַיִּים ...

(המשך המכתב מעבר לדף)

אָבֵל יַעֲקֹב שֶׁהוֹרִיד אֶת עֲצֻמוֹ עַד הַסּוּף עַד עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא הוּא עֵסֶק בְּעֵקֶר הַתְּקוּן שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלַּת עֲרִבִית רְשׁוֹת, שְׁגֵם בְּעַמְק הַחֲשָׁךְ הַכְּנִיס לְבָל יִתְיַאֲשׁ מִן הַתְּפִלָּה רַק יִתְחַזַּק בְּרֻצּוֹנוֹת חֻקִּים לְה' יִתְבַּרְךְ עַד שִׁיִּתְעוֹרֵר מֵעֻצּוֹ לְהַתְפַּלֵּל לְה' יִתְבַּרְךְ בְּרְשׁוֹתוֹ וְרֻצּוֹנוֹ שֶׁזֶה עֵקֶר תְּקוּן הַתְּפִלָּה (הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמְנַחָה הַלְכוֹת ז', אוֹת פ"ט):

וְכֹל-הַבְּאֵרֶת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו ...

בְּאֵר מִיָּם חַיִּים יִקָּר מֵאֵד, כִּי בְּכָל מְקוּם שֶׁמוֹצְאִין בְּאֵר מִיָּם, עַל-יְדֵי זֶה נִפְתַּח בְּאֵר לְמַעַלָּה וְנִתְגַּלָּה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ עַל-יְדֵי זֶה כְּמוֹכָא בְּכַתְבִּים, כִּי מִיָּמֵי הַבוֹרוֹת שֶׁנִּתְגַּלִּין בְּתוֹךְ הָאָרֶץ הֵם בְּחִינַת הַמְּשַׁכַּת חֵיטוֹ יִתְבַּרְךְ, וְכִשְׁנִתְגַּלָּה בְּאֵר, נִתְגַּלָּה כְּפִיכּוֹל חֵיטוֹ יִתְבַּרְךְ, שֶׁהוּא יִתְבַּרְךְ מְחִיָּה אֶת כָּלֶם. וְעַל-כֵּן הָאֲבוֹת הַרָאשׁוֹנִים שֶׁהִתְחִילוּ לְגַלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בְּעוֹלָם, הָיוּ עוֹסְקִים תְּמִיד בְּחִפְיּוֹת בְּאֵרוֹת, כִּי הֵם הִתְחִילוּ לְגַלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בְּעוֹלָם, עַל-כֵּן חָפְרוּ בְּאֵרוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת הַתְּגֻלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת כָּלֶם.

וְעַל-כֵּן הַתְּגַבְּרוּ הַפְּלִשְׁתִּים לְסַתֵּם אֶת הַבְּאֵרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: וְכֹל הַבְּאֵרֶת אֲשֶׁר חָפְרוּ בִימֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עַפְרֵי וְכוּ', כִּי רְצוֹ לְקַלְקֵל הַתְּקוּנִים שֶׁל הַתְּגֻלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ שֶׁהַמְּשִׁיךְ אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי חִפְיּוֹת הַבְּאֵרוֹת. וְיִצְחָק חוֹר וְחַפְרָן, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחְפֵּר אֶת הַבְּאֵרֶת וְכוּ' (הַלְכוֹת מְקוּאוֹת א' - אוֹת ד').

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב"ס)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= כבוד ופרסום (חלק ד) =

... דברי המעתיק: רבנו גלה (בלקוטי מוהר"ן יח), שמי שאין לו אמונה שלמה שאין שלמות אחריו, אסור לו לקחת ההנהגה. ועין בלקוטי מוהר"ן סימן ד', שאי אפשר לשמע שבחו ולא יתגאה רק על-ידי בטול הרגשותיו. ואולי זה אחד מהטעמים שהבעל-שם-טוב חפה להתגלות עד גיל שלשים ויש, ורבנו הקדוש עד גיל שמונה עשרה, כדי לשבר מקדם את כל התאוות והפניות בתכלית השלמות, שיהיה אחר-כך הפח לעמד בהיכל המלך.

ר' ישראל ספר, שרבי נתן היה כל כך מתנהג בפשיטות בכל דרכיו, עד שכשמישהו היה רואה אותו ברחוב לא היה מעלה על דעתו שהוא זה שחבר את הספר לקוטי הלכות.

אחד הגיע לר' ישראל ואמר לו אני יכול לברך אותך? ותקף ר' ישראל הוריד את הראש בפשיטות בכדי שיברכו. וכן כל פהן שהיה מגיע, ר' ישראל היה מבקש ממנו שיברכו.

בעל תשובה נכנס לר' ישראל, ובחרדת כבוד פנה לר' ישראל ואמר לו: "כבודו...". ענה לו ר' ישראל: "כבודו מלא עולם, אני בעל תשובה כמורך". ואולי אפשר גם להבין, שדיקא על ידי שר' ישראל כל כך השפיל את עצמו ולא התגאה חס ושלום כנהוג עתה בעולם, לקבע מדרגות של חשיבות ולהבדיל בין החסידים וכו' לבעלי תשובה, אז ממילא מתקים "כבודו מלא עולם", פי המתגאה דוחק רגלי השכינה וממעט כבודו יתברך על ידי שלוקח הכבוד לעצמו.

... (המשך המכתב) ... מנאי אחיך אוהב נפשך, הדורש שלום תורתך ומצפה לשמע ממנו בשורות טובות ולראותו בחיים ושלום נחמן בן מורנו הרב שמחה ישמרהו צורו ויחיהו:

... וזגתי פורסת בשלום וזגתו, בתי מרים פורסת בשלום כלכם. ולפרס בשלום תומכיו הנלוים אליו, חזקו ואמצו כי יש שָׁכַר לַפְעֻלַתְכֶם בְּזֶה וּבְבֵּא נַחְמֵן הַנִּל.

עד כאן העתק אות באות מגוף כתיבת רבנו זכורנו לברכה בעצמו.

שלום

העתקה אות באות מאגרת כתיבת יד רבנו זכורנו לברכה בעצמו שכתב לכלל אנשי-שלומנו בעת שישב בזאסלאב בשנת תקס"ז:

... מהודענא לכל אנשי שלומנו, פי קצתי בישיבת ברסלב מגדל הצרות והרפתקאות דערו עלי, ועכשיו אהיה מתהלך מאהל אל אהל ולא להשתקע אלא לגור. בכך שאלתי ובקשתי מכם שלא יהיה לריק יגיעי שוגעתי עם כל אחד ואחד, ושלמתי את נפשי בכפי בשביל טובת נפשיתכם. ה' הצדיק ואני הרשעתי ומעשי גרמו לי היסורים ומיתת הבנים המסלאים, והמחלקת והקטרוגים. אף-על-פי-כן ידעתי גם ידעתי, שגם העסק שעסקתי עמכם להוציא אתכם משני הס"מ על כל אלה עיניו לטש ושניו חרק עלי.

... בכך אהובי אחי ורעי, חזקו ואמצו ביראת השם כל אחד ואחד לפי כחו ובחינתו ולא יהיה לריק יגיעי, ושמו תורת משה עבד ה' כאשר למדתי אתכם. ותדעו שאף-על-פי שאני רחוק עכשו מכם אין זה כי אם רחוק הגופות ואין רחוק הזה חס ושלום בנפשותינו כי קרובים אנו.

... אהובי אחי ורעי נא ונא שיהיו דברי אלה אשר התחננתי קרובים אליכם יומם ולילה. ומהודענא שעכשו אני מתגורר בזסלב ופה אשב אם ירצה השם לערך שלשה חדשים.

... הלא פה דברי אהובכם הכותב בדמע מגדל השמחה אשר בלבבי שהקדוש-ברוך-הוא נתן לי כח בתול לשאת על היסורים והטלטולים כאלו, נחמן בן מורנו הרב שמחה ישמרהו צורו ויחיהו.

... מהודענא שברוך השם אני בקו הבריאות בלא עסק רפואות גשמיות נחמן הנ"ל

* עד כאן העתק אות באות *

תשובה, יח-כ

בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך. זכני למחשבות קדושות וטהורות, הצילני ממחשבות רעות, הצילני נא מהרהורים רעים, הצילני הצילני, קדש את מחשבתי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך העצומים, יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים יהמו ויכמרו מעיך עלי, קדוש יעקב קדשני וטהרני, קדוש על כל הקדושות תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדשתך הנוראה באפן שאוכה לקבלה.

... זכני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מכל מיני ערלת לב, מכל מיני טפשות הלב, מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וחכמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה מ"ט)

נהנה מהעלון?
מעריך את תורתו של רבי נחמן?
 אנו צריכים מספר נדיבי לב להוראות קבע חודשיות
בסך 200 ₪
 כדי להמשיך להוציא עלון צבעוני ומושקע, לשמח נפשות ולקרר לבבות!
לפרטים: 052.7146196

מאת פיה